

RECANTO LITERARIO (Acrósticos) "Praias de Marín"

Por: E. V. Calo

Longa e cosmopolita Praia
A carón do Bueu irmán
Por que terá-lo corazón partido
Ai, raiña do verán!
Marín noivo, noivo do mar
Aínda segue por ti penando
Non te pode olvidar.

Para senlleira unha Praia
Relouco das ondas do mar
A súa beira unha Illa
Illa de rezos e xantar.
Aínda que non son de Marín
Deixádeme hoxe cantar
O día de San Clemente
San Clemente do Mar.
A Beira da Praia, historia
Na Illas vouvos contar
Tivo mosteiro o Santo
O noso Santo do Mar.

Lomba de Areas douradas
Onde o Río bica o mar
Indo para a Illa do Santo
Rimeiche estes cinco versos
Ai la le lo, ai la la.

Alfaia de area fina
Garrida e seductora Praia
Ulindo a verde loureiro
E a verdello do mar
Tes no Chilreu os velamios
E no meu bico un cantar.

Marín ten branco areal
Onde fouce se fai o mar
Guía de emblemático lugar
Onde gaivotas e sereas cantan
Romanzas da beiramar.

Praia bela e churrusqueira
Orgullo da Ría Nai
Remadora dos meus versos
Tecedora dos meus soños
Ondiñas veñen e van.
Canto eu hoxe os teus encantos
Entrañable areal
Lembro eu hoxe os meus amores
Ondiñas veñen e van.

ADEUS

¿Qué terá a túa Ría
a túa paisaxe que terá,
que terán as túas xentes
¡Vilagarcía "Miña Terra"!
¡Vilagarcía "Noiva do Mar"!,
¿Que terás "Miña Naiciña"!
que hoxe me fas chorar?

Ó deja-la túas ribeiras para nunca más tornar
Quero que saibas Vilagarcía
Que sempre te hei lembrar;

Non poderei esquecer
Non poderei olvidar
Esta perla de Galicia
Deitada na beira do mar.

Por seres primeiro berce
¡Meu mariñeiro rimar!
Recibe a garimosa homenaxe
Deste fillo que se vai
Deste poeta agradecido
Que de ti aprendeu a cantar
Tristuras e ledicias meigas
E tamén a namorar.

¿Qué me pasa hoxe Vilagarcía
a pique de me marchar?
¿Qué terás Vilagarcía
que hoxe me fas chorar?